

Ο ΕΘΝΙΚΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΥΜΝΟΣ.

Πρὸς τὴν πόλιν τῆς Παλλάδος
Πρόσβλεψον ἐξ οὐρανῶν·
Πλάστα, σκέπε τῆς Ἑλλάδος
Τὸν μονάρχην τὸν κλεινόν.
Εὐκλεῶς ἐν σοὶ ἀρχέτω,
Διαλάμπων ὥς ἀστήρ,
Καὶ τὸ κράτος εὐΐυνέτω
Νομοφύλαξ καὶ πατήρ.

Τῆς Ἑλλάδος τὰς σημαίας
Τροπαιούχους κατ' ἐχθρῶν
Κοσμησάτω δόξης νέας
Στέμμ' ἀπαύστως ἀνδρηρόν.

.

Ἡ Ἑλλάς, καὶ νῦν ἐστία
Τῆς παιδείας, τῶν τεχνῶν,
Κατεχέτω τὰ πρωτεῖα
Ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἐθνῶν.
Ἐστω πλήρης εὐμενείας
Ὁ Θεὸς καὶ Ποιητής,
Τ' ἀγαθὰ μετ' ἀφθονίας
Καταχέων ἐπ' αὐτῆς.

Ὁδηγείτω τάσιν μία
Τὰς ψυχὰς, τὸν νοῦν ἡμῶν,
Ἡνωμένων ἐν συμπνοίᾳ
Εἰς ἀδελφικὸν δεσμόν.
Ὑπὲρ θρόνου καὶ πατρίδος
Εἰς τῆς μάχης τὴν βοήν
Δῶμεν πάντες μετ' ἐλπίδος
Τὴν ἐσχάτην ἐκπνοήν.

Θεία χάρις παρεχέτω
Ἄνδ' εἰς θρόνον ἀγλαον,
Καὶ ἀγάπη συνεχέτω
Βασιλέα καὶ λαόν.
Οὕτω πάντες πρὸς ἐκεῖνον
Ἀνακράξωμεν κοινῶς·
„Ζήτω, ζήτω τῶν Ἑλλήνων
Ὁ μονάρχης ὁ κλεινός.”

Ἐπὶ θαρρέστου θρόνου
Παρεδρεύει προσφιλῆς
Ὁ βλαστὸς ἀρχαίου γόνου,
Ἡ Ἑλλήνων βασιλὶς.
Ποῖον μέλλον προσδοκίας
Εἰς ἀπείρους γενεάς!
Ζήτω, ζήτω μετ' εὐκλείας
Ἡ βασιλικὴ δυάς!!

Α. Κατακουζηνός.